

Tommy Krogh er indehaver af TK-Bus i Viborg. Hver tirsdag kører selskabet viborgensere til Otto Duborg og retur igen. Prisen er 150 kroner - og så er der både kaffe og rundstykke inkluderet i prisen. Fotos: Jesper Bech Pedersen

Der bliver handlet stort ind, når danskerne kører over grænsen. Faktisk er de danske kunder så eftertragtede, at grænsebutikkerne konkurrerer med hinanden og betaler de danske busselskaber for at gøre holdt hos netop dem.

Tilbuddene er tyske - men hyggen tager vi med hjemmefra

Hver den første tirsdag i måneden stævner en busfuld glade tilbudsjægere ud fra Viborg. Folkebladet tog med til en snak om hygge og et tjek af, om der stadig er noget at spare ved at køre over grænsen.

REPORTAGE

Jesper Bech
jbpe@viborgfolkeblad.dk

VIBORG: - Velkommen i bus-sen. I skal lige vide, at vi har en journalist fra folkebladet med i dag, så I må gerne undtagelsesvist forsøge at sige noget pænt, lyder det fra Tommy Krogh i bussens højttalere.

Klokken er 8.45, og den gråblå bus fra TK-Bus er lige rullet ud fra Guldstjernevej i det sydlige Viborg med kursen sydover mod Otto Duborg.

Det gør bussen hver eneste måned, den første tirsdag. Bortset fra januar, for der er folk for mættet af julesnolder og nytårsvin til overhovedet at tænke på at købe endnu

mere af det samme.

Denne tirsdag er der fyldt godt op. 45 ud af 51 pladser er besat - fadeburene skal fyldes op før jul.

- Vi har kørt de her ture i seks år nu, og som regel er der mellem 30 og 45 med. Er der under 25, så aflyser vi turen, men det er kun sket én gang. Her op til jul sker det også, at vi må to busser af sted, fortæller Tommy Krogh fra førersædet.

Inden længe dumper brune bagerposer med smurte rundstykker ned i skødet på passagererne. Kaffen følger snart efter. Dog ikke i skødet, men i hvide termokrus.

Flere passagerer finder rutinemæssigt ost og pålæg frem fra jakkelommer og tupperware-bøtter og opgraderer deres rundstykker.

- Ja, vi har en del, som er med hver måned, konstaterer Tommy Krogh med et grin.

Ryg og rejs i 1980'erne

Han startede TK-Bus i 2006, men har kørt bus meget længere. Rullede ud på den første tur i 1980 og har kørt lige siden, dog med en 11-årig periode som kontrollør i stedet for chauffør.

- Da jeg startede med at køre bus, havde vi også de her tysklandsture, men det var noget vildere dengang, fortæller Tommy Krogh.

Han husker, hvordan der i 1980'erne blev arrangeret såkaldte grisefester, hvor der ud over grænseturen også var sejlsads på Flensborg Fjord med mad og drikke.

- Folk røg og drak helt vildt

på sådan en tur, men det blev der jo også lagt op til. Sådan var det dengang, så det kan man jo dårligt klage over. Men jeg hadede at køre de ture, siger Tommy Krogh og modererer straks sig selv:

- Nej, jeg skal nok ikke sige "hadede", men jeg blev i hvert fald mæt af det, lad os sige det sådan.

I dag er det ham selv, der er boss i bussen, så nu bestemmer han, hvordan rammerne skal være. Og de skal først og fremmest være hyggelige.

- Vi får et rundstykke på vejen ud og en kop kaffe, og der er også kaffe på vej hjem. Og så kan folk købe øl og sodavand. Det er en rigtig social tur, hvor der bliver hygget og snakket. For de fleste handler det lige så meget om det sociale som at få handlet, me-

ner Tommy Krogh, mens det summer af snak ned gennem bussen.

Med hver gang

Klokken er 10.08. Det er tid til en tisse-ryge-pause ved rastestations Skærup syd for Vejle.

"Was rein kommt, muss rausgehen", og der danner sig hurtigt kø ved toiletterne på tankstationen. Nogle af mændene udnytter deres naturlige fordel på det område og søger om bag buskadset langs parkeringspladserne.

10 minutter senere er alle tilbage på deres pladser, og bussen ruller videre.

Flere af passagererne har været med på turen så ofte, at de efterhånden har dannet "memoryskum i sæderne", som Tommy Krogh udtrykker det.

To af dem er Vivi og Maria Hansen. Mor og datter. De sidder på de allerforreste sæder til højre i bussen.

- Det er udsigtsposten. De bedste pladser i bussen, fortæller 59-årige Vivi Hansen.

De har siddet nøjagtig der på næsten alle tysklandsturene de seneste par år. Eneste undtagelse er februar måned, hvor den årlige skitur i Norge har førsteprioritet.

33-årige Maria Hansen er serviceassistent på Regionshospitalet Viborg. Arbejdstiderne er skæve, så det lykkes som regel at få fri den første tirsdag i måneden. Ellers finder mor Vivi, der er førtidspensionist, en veninde at tage med.

- Det er sådan en månedlig hyggetur, hvor min mor og jeg kan være sammen,

Finn Serup Jensen er med egne ord "nybegynder" på Viborg-Padborg ruten. Turen 6. november var hans tredje, men han finder det så hyggeligt, at han regner med at tage af sted hver måned fremover.

Der er købt hundredvis af rammer dåsebjere, så det er om at sætte sit mærke, så der ikke opstår tvivl om dit og mit, når bussen når til endestationen.

Der kommer hele tiden danske handlende til på den store P-plads ved Otto Duborg. Disse her trænger til at strække benene efter at være kørt helt fra Brønderslev.

Maria (til venstre) og Vivi Hansen er stamkunder. De er mor og datter og tager så vidt muligt af sted sammen hver måned. Mest for at have et påskud for at rive en hel dag ud af kalenderen til mor/datter hygge, men også for at jage de gode tilbud.

fortæller Maria Hansen, der i dag blandt andet har lovet at tage sodavand med hjem til sin søster og en kollega.

- Turen handler meget om det sociale, men vi får da også handlet hver gang. Der er altid tilbud på et eller andet, og man kan hurtigt tjene billetprisen hjem, svarer Vivi Hansen på journalistens spørgsmål om, hvorfor mor og datter vælger at tage af sted måned efter måned.

- Det er vel også fordi, der er sådan en flot chauffør med? indskyder Tommy Krogh fra bag rattet.

Det mest nødvendige

Klokken er nøjagtig 11.30, da bussen med viborgensere svinger ind til Otto Duborg og følger sig til tre andre danskerbusser på parkeringspladsen.

- Vi kører igen om to timer. Højt ni kasser øl og sodavand per mand. Og hvis I køber så meget, så skal I altså ikke komme slæbende med lige så mange vinkasser også, formaner Tommy Krogh, der tænker på totalvægten på vej hjem.

En del af passagererne stiler direkte mod bistroens ventende currywurst mit pommes, mens resten går i

krig med tilbuddene.

Folkebladets journalist overvejer, om han nu også har brug for en pakke med 190 slikkepinde, og kommer frem til, at det har han. Tre glas Nutella for 59,99 kroner? Jo, det er også en nødvendighed.

Snart fyldes bussens bug med snolder, pantfri dåser og klirrende flasker.

Finn Serup Jensen læser ni rammer Slots Classic, som skal med hjem til Ringparken. Dertil tobak og sprut.

- Det mest nødvendige julemad, du ved, siger han med et skævt smil og oplyser, at det er tredje gang, han er med på turen. I træk.

- Jeg plejede at køre herved en gang imellem med en af mine kammerater, men så fik han kræft. Jeg har ikke selv bil, og så prøvede jeg at tage med her, og det er da egentlig mere hyggeligt end at køre selv. Jeg er af sted alene, men snakken går jo hele vejen, fortæller Finn Serup Jensen, der også fremover regner med at sætte den første tirsdag i måneden af til tysklandsturen.

Blegfise som os

13.34 ruller bussen igen, og seks minutter senere kom-

mer vi til dem - grænsevagterne.

For 20-30 år siden var det med sveden drivende ned ad ryggen, at man listede sig tilbage over grænsen. Bare tolderne nu ikke stoppede en og fandt bagagerummet læsset til randen med alt for mange procenter og tobak.

I dag smiler tre danske betjente og et par uniformerede hjemmeværnsmænd imødekommende til os, mens vi kører forbi. I bussen går snakken om, at det nok ikke er sådan nogle blegfise som os, de står der for, og vi passerer da også uden videre.

Hjemturen byder på mere kaffe og endnu en tissepause, før bussen igen rammer Guldstjernevej klokken 16.20. Det er bare det første af fem opsamlings- og aflæsningssteder i Viborg.

- Vi har valgt at samle op flere steder, så folk kan komme med tæt på deres hjem. Ellers skal man jo have nogen til at køre sig eller tage en taxa, og så bliver det så bøvet med alle varerne, forklarer Tommy Krogh.

Sidste stop er garagen på Jegindøvej. Om en måned er det første stop, for der kører bussen igen.

Prissammenligning: Tyskland vs. Danmark

Kan det betale sig at køre over grænsen for at handle? Avisen har testet en række varer fra en grænsebutik (Otto Duborg) og sammenlignet med, hvad de koster i en dansk discountbutik.

Varens navn	Tysk pris i kr.	Dansk pris i kr.
Oreo kiks 154 g	13,99	16,50
Odense Marcipan 400 g	29,99	65,90
Odense Nougat 200 g	14,99	32,95
Nutella 450 g	19,99	42,35
Nescafe Gold 200 g	59,99	60,00
Beauvais Tomatketchup 1000 g	25,99	25,00
10 stk. skuresvampe	5,99	9,50
Ajax rengøringsmiddel 1 liter	15,99	19,96
2 ks Royal X-mas (24 dåser)	99,99	192,00
3 ks coca cola (24 dåser)	169,99	299,97
Tanqueray Gin 0,7 liter	129,99	128,00
Kahlua kaffelikør 1 liter	119,99	157,07
I alt	706,88	1049,2

Konklusion: Den samlede besparelse ved at købe ovenstående varer i Tyskland er 342,32 kroner.

Sådan har vi gjort: Vi har valgt mærker, som både findes i Danmark og Tyskland og som derfor er direkte sammenlignelige. Vi har søgt priser i flere danske discountbutikker, og valgt den billigste pris på tidspunktet for hver enkelt vare. Enkelte varer varierer i nettoindhold. Eksempelvis er der kun 350 gram Nutella i en standard glas i Danmark, mens der i Tyskland er 450 gram. Her har vi regnet ud, hvad ét gram i Danmark koster og lagt det til prisen, så vi får prisen for 450 gram.

Grafik: Jesper Bech Pedersen

Færdigpakket - Som man kan se, er kun det mest nødvendige blevet indkøbt...

Joan Høiriis er Tommy Kroghs niece, og hun hjalp til med at sørge for vand og øl under turen. Der blev også tid til at handle lidt, blandt andet disse tre chokoladenissemand, som er til hendes børn. - De er godt nok voksne alle tre, men de skal da have en julemand alligevel, griner hun.

Til daglig kører TK-Bus blandt andet ruter for Midttrafik, og selskabet gør det ret godt.